

Bernardinų vaikų ir neįgaliųjų centrų bendruomenė bei Lietuvos kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų ugdymo centras nuoširdžiai dėkoja Bernardinų parapijos žmonėms už kalėdines dovanas. Ačiū Jums už dosnumą, kilnumą ir nuoširdų dėmesį.

KVIEČIAME Į PASKUTINIAJĄ PASKAITĄ PAŠVĖSTAJAM GYVENIMUI PAŽYMĖTI 2016 m. sausio 10 dieną 12 val. kviečiame į paskutinąją paskaitą iš ciklo „Dievo ženklai žemėje“. Paskaitą skaitys seserys iš Šv. Pranciškaus Asyžiečio trečiojo reguliariojo ordino seserų vienuolyno (bernardinės), kurios plačiau papasakos apie savo vienuolijos istoriją ir šiądieninę jų kasdienybę. Paskaita vyks Bernardinų bendruomenės centre. Kviečiame dalyvauti!

SAVAITGALIO REKOLEKCIJOS SUTUOKTINIAMS

2016 m. sausio 15-17 d. Pavilnyje vyks rekolekcijos sutuoktiniams – **Sutuoktinių susitikimų savaitgalis**. Kviečiame sutuoktinių poras dalyvauti ir dovanoti laiką vienas kitam! Dalyvių amžius ir santuokos stažas neribojamas. Registracija ir informacija Lietuvos šeimos centre, tel. 8(37) 208263, el.paštas: lsc@lcn.lt, www.lietuosseimoscentras.lt

ŠVENČIAUSIOJO SAKRAMENTO ADORACIJA

Praėjus šventiniam šurmuliui, baigiant Pašvęstojo gyvenimo metus ir pradėjus Jubiliejinis Gailingumo metus kviečiame Jus susikaupti ir tylai. Sustoti, nurimti, atverti save Jėzui, kalbėtis su Kūrėju ir nepaliaujamai dėkoti: už tai kas buvo ir dar bus, mūsų pakilimus ir nuopusius, už kiekvieną kasdienybės akimirka, kuri dailia raidele gula į Jo rašomą mūsų gyvenimo knygą. Švenčiausiojo Sakramento adoracija vyks mūsų bažnyčioje, Trijų Karalių koplyčioje, **sausio 19 d. nuo 8 val. iki 20 val.** Kad švenčiausiasis neliktų vienas, galinčius įsipareigoti prašome kreiptis į parapijetę Romą Juozaitienę el. paštu: roma.juozaitiene@gmail.com arba tel.: 8 688 83637. Kitus kviečiame adoruoti Jums patogiu laiku. Ateikite, melskimės kartu – taip stiprindami savo parapiją ir Kristaus šviesa nušviesdami savo Naujų metų kelią.

PILIGRIMINĖ KELIONĖ Į ŠV. ŽEMĘ IR JORDANIJĄ

Organizuojama piligriminė kelionė į šv. Žemę ir Jordaniją 2016 m. vasario 21 – kovo 2 dienomis. Jus lydės br. Juozapas Marija ir br. Tomas. Smulkesnę informaciją rasite parapijos internetinėje svetainėje www.bernardinuparapija.lt ir lankstinukuose prie parapijos stendo.

BERNARDINŲ ŠILDYMO FONDAS – PRAŠOME PARAMOS

Mieli parapijiečiai, nuoširdžiai dėkojame visiems, praėjusiais metais paaukojusiems Bernardinų bažnyčios šildymo fondui. Pradėjome šildyti bažnyčią, todėl kas galite, maloniai prašome paramėti ar padėti surasti rėmėjų. Kokiais būdais galite paaukoti Bernardinų šildymo fondui, rasite mūsų svetainėje www.bernardinuparapija.lt

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje:

III, IV, V 16–17.45 val.

(IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

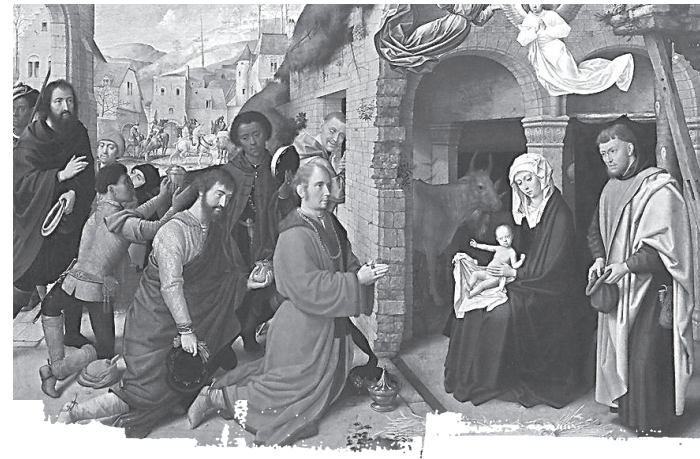

BERNARDINAI

Nr. 603

KRISTAUS APSIREIŠKIMAS (TRYS KARALIAI)

2016 sausio 3 d.

Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti.

Mt 2, 2

EVANGELIJA (Mt 2, 1–12)

Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“.

Tai išgirdęs, karalius Erodas apstulbo, o su juo ir visa Jeruzalė. Jis susikvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto aiškintojus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Mesijas.

Tie jam atsakė: Judėjos Betliejuje, nes pranašas yra parašęs: 'Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaipol nesi menkiausias tarp garsiųjų Judo miestų, nes iš tavęs išeis valdovas, kuris gansy mano tautą – Izraelį' “.

Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs išmin-

čius, smulkiai juos išklausinėjo apie žvaigždės pasirodymo metą ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: „Keliaukite ir viską sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį pagarbinčiau“. Išklaušę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn.

Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirmą, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis. Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi. Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, jį pagarbino. Paskui jie atidarė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros.

Sapne įspėti nebegrįžti pas Erodo, jie kitu keliu pasuko į savo kraštą.

I SEKMADIENIO PO NAUJŲJŲ METŲ ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 60, 1–6; Ps 71; Ef 3, 2–3a. 5–6; Mt 2, 1–12

P. : Viešpatie, tave garbins visos žemės tautos.

Iš šv. Popiežiaus Leono Didžiojo Pamokslų

VISAME PASAULYJE VIEŠPATS APREIŠKĖ SAVO IŠGANYMĄ*Gailestingoji Dievo Apvaizda, ketindama laiku pabaigoje ateiti į žūstantį pasaulį, iš anksto numatė visas tautas išgelbėti per Kristų.**Kūdos palaimintajam patriarchui Abraomui buvo pažadėta, kad jo palikuonys, kilsiantys ne iš kūno, bet iš tikėjimo sėklos, bus nesuskaičiuojami kaip dangaus žvaigždės, kurioms jie buvo prilyginti, idant būtų laukiama iš visų tautų tėvo kilsiant ne žemišką, bet dangišką giminę.**Teprisijungia prie patriarchų šeimos visos tautos, o pažado sūnūs tepriima Abraomo vaikaitių palaiminimą ir liaujasi buvę sūnumis. Kartu su trimis išminčiais visos giminės tegarbina visatos Kūrėją, nes Dievas pasirodė ne tik Judėjai, bet visam pasauliui, idant Jo vardas būtų didis Izraelyje.**Mylimieji, pažinę šiuos Dievo malonės slėpinius, su džiaugsmu švėskime mūsų užgimimo ir pirmojo tautų pašaukimo dieną dėkodami gailestingajam Dievui, kuris, kaip sako Apaštalas, mus padarė tinkamus paveldėti šventųjų dalį šviesoje, kuris**išgelbėjo mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę. nes, kaip pranašavo Izaijas, pagonių tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžiųjų šviesą, gyvenusiems mirties šešėlių šalyje užtekėjo šviesybė. Kreipdamasis į Viešpatį, jis ir taip kalbėjo: tu pašauksi tautą, kurios nepažinai, o tautos, kurios tavęs nepažino, bėgs pas tave.**Šią dieną Abraomas išvydo ir džiaugėsi supratęs, jog jo tikėjimo sūnūs gaus jo palikuonies, Kristaus palaiminimą; jis patikėjo tapsią visų tautų tėvu, teikdamas Dievui garbę ir būdamas tikras, jog ką pažadėjo, įstengs ir įvykdyti.**Šią dieną Dovydas apgiedojo psalmėse, sakydamas: Visos tautos, kurias Tu sukūrei, ateis ir lenksis Tau, Viešpatie, ir šlovins tavo vardą; ir dar; Viešpats paskelbė savo išganymą, tautoms parodė savo teisumą.**Mes žinome tai įvykus, nes žvaigždė iš atokiausių kraštų sukviėtė tris išminčius pamatyti ir pagarbinti dangaus ir žemės Karaliaus ir atvedė juos prie Kristaus. Ši žvaigždė vesdama mus ragina sekti jos pavyzdžiu, kad kiek įmanydami paklustume malonei, visus kviečiančiai prie Kristaus.*

TIKĖJIMAS ir BAŽNYČIA

Kristaus Apsireiškimas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pasirodymas, yra daugialypis slėpinys. Lotyniškoji tradicija tai tapatina su išminčių apsilankymu pas Kūdikėlį Jėzų Betliejuje ir pirmiausia aiškina kaip Izraelio Mesi-

jo apsireiškimą pagonių tautoms. O Šviesa, suspindusi Kalėdų naktį ir apšvietusi Betliejaus tvartelį, šiandien sušvinta ir apsireiškia visiems žmonėms. Viešpaties Apsireiškimas yra šviesos slėpinys, simboliškai ir teologiškai išreiškiamas

pirma išminčių keliaujančia žvaigžde. Tikrasis šviesos šaltinis, „šviesa iš aukštybių“ (Lk1,78), yra vienintelis Kristus.

Šiandien esame kviečiami prisiminti, kad tikėjimas yra kelionė, kuri trunka visą gyvenimą ir veda į bendrą su Dievu gyvenimą. Rytų išminčiai palieka savo susikurtą saugumą, aplinką ir leidžiasi į šią kelionę. Jie tai apibūdina paprastai: „Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“. Jie eina „pagarbinti“. Jie žino, ką reiškia „garbinti“ (gr. proskynesis), nes ši praktika radosi pas juos, Rytuose, karalių rūmuose. Pirmą kartą Naujajame Testamente šis žodis būtent čia ir užrašomas; tai pirmasis Kristaus dieviškumo atpažinimas. Verta atkreipti dėmesį, jog žvaigždė jų nelydėjo žingsnis po žingsnio visos kelionės metu. Ji nepašalino nežinios, nepanaikino sunkumų. Jų kelionė nebuvo lengva: teko patirti pavojus, tamsą, abejones, netikėtumus. Tačiau išminčiai mokėjo įveikti nusivylimą. Atvykę į Jeruzalę, jie greičiausiai pamanė, kad kelionės tikslas jau pasiektas. Jie kreipiasi į tuos, kurie turėtų šį tą žinoti. Išties Erodiui pavaldi nemaža „ekspertų“ grupė: aukštiesiems kunigams ir Rašto aiškintojams šita vieta gerai pažįstama, tačiau jie niekada ten nebuvo įžengę. Čia aptinkame šios ypatingos kelionės lemtingą momentą. Būti šalia tikslo ir pripažinti, kad Šventojo Rašto profesionalai, religijos mokytojai, pasiliko savo vietose, „prikalti“ prie savo katedrų ir sakyklų, besirūpinantys tik teoriškai šiuo įvykiu, informuoti, bet neįtraukti, jie žino viską, bet kelią nueiti palieka kitiems. Ir būtent čia, Jeruzalėje, išminčiai iš Rytų nepasipiktina, nenumoja ranka, jie ramiai tęsia kelionę ir pasiekia tikslą: „Išklausę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirmą, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis“ (Mt 2,9).

Šiandien norint atrasti Jėzų, kaip ir Rytų išminčiams, reikia eiti pro Jeruzalę, tai yra pro

Bažnyčią. Daug kas bando ieškoti Jėzaus šalia Bažnyčios. Bet tai yra iliuzija. Negalima galvos atskirti nuo kūno, negalima atrasti Kristaus anapus jo bendruomenės, jo žodžio, jo sakramentų. Galbūt atrodo, kad tai apsunkina ar net kelionę daro neįmanomą, tačiau tikėjimo branda vargu ar įmanoma be išmėginimų (plg. 1 Pt1, 5–9). Nereikia leisti, kad nepasisekimai parbloktų, nereikia atsakyti tikėjimo net ir tada, kai atsitrenkiate į tikinčiųjų veidmainystes ar tokius kunigus, kurie turi rankose visus atsakymus į visas problemas, bet neturi vienintelio atsakymo, kuris jus domina, t. y. tikėjimo patirties.

Bažnyčia išties turi būti atnaujinama tiek ganytojų, tiek ir tikinčiųjų gyvenimo liudijimu: juk esame pašaukti neapsunkinti prieigos prie Kristaus Apsireiškimo, bet, priešingai, savo gyvu tikėjimu ir veiklia meile leisti suspindėti pasaulyje Viešpaties mums paliktam tiesos žodžiui. Popiežius PauliusVI († 1978) pagrįstai atkreipė dėmesį: „Šiandienis žmogus mieliau klauso liudytojų, ne mokytojų, o jei klauso mokytojų, tai dėl to, kad jie yra liudytojai.“ Todėl popiežius Benediktas XVI, prieš keletą metų kreipdamasis į kunigus, priminė: „Kad mumyse neatsivertų egzistencinė tuštuma ir neiškiltų pavojus mūsų tarnybos veiksmingumui, turime vis iš naujo savęs klausiti: Ar tikrai esame persisunkę Dievo žodžiu? Ar tai tikrai maistas, kuriuo gyvename labiau negu šio pasaulio duona ir daiktais? Ar tikrai jį pažįstame? Ar mylime? Ar tikrai jis mus taip giliai paliečia, kad pertvarko mūsų gyvenimą, mūsų mąstymą? Kaip Jėzus pašaukė Dvylika, kad šie būtų su juo (plg. Mk3, 14), ir tik po to išsiuntė juos skelbti, lygiai taip ir mūsų dienomis kunigai pašaukti perimti tą naują gyvenseną, kuriai pradžią davė Jėzus ir kurią sava padarė apaštalai.“

*Parengė br. Ramūnas Mizgiris OFM
Iš leidinio „Bažnyčios žinios“*